

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Μυροφόρων

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κυριακή των Μυροφόρων, Αποστολικό Ανάγνωσμα: Πράξεις των Αποστόλων στ' 1-7 (19-05-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν, Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε δέ, ἄδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ πλήρει πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

ηϋξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εκείνες τις μέρες, καθώς μεγάλωνε ο αριθμός των μαθητῶν, ἄρχισαν να παραπονιούνται οι ελληνόφωνοι πιστοὶ ἐναντίον των εβραιοφώνων, ὅτι στην καθημερινή διανομή των τροφίμων δεν φρόντιζαν τις ελληνόφωνες χήρες ὅσο ἔπρεπε. Τότε οι δώδεκα ἀπόστολοι σύναξαν ὅλους τους μαθητές και εἶπαν: « Δεν εἶναι σωστό εμεῖς ν' αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεοῦ και να ασχολούμαστε με διανομές τροφίμων. Φροντίστε λοιπόν, ἀδελφοί, να ἐκλέξετε ἀπ' ἀνάμεσά σας ἐφτά ἄντρες με καλή φήμη, γεμάτους ἀπὸ τη σοφία του Ἁγίου Πνεύματος. Αυτούς θα ορίσουμε να κάνουν αὐτὸ το ἔργο, κι εμεῖς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή και στο ἔργο του κηρύγματος». Μ' αὐτά τα λόγια συμφώνησε ὅλη η κοινότητα. Ἐτσι διάλεξαν το Στέφανο, ἄνθρωπο γεμάτον πίστη και Ἅγιο Πνεῦμα• ἐπίσης το Φίλιππο, τον Πρόχορο, το Νικάνορα, τον Τίμωννα, τον Παρμενά και το Νικόλαο ἀπὸ την Αντιόχεια, που προηγουμένως εἶχε προχωρήσει στον Ἰουδαϊσμό. Αυτούς τους ἔφεραν μπροστά στους ἀποστόλους, που προσευχήθηκαν κι ἔβαλαν τα χέρια τους στα κεφάλια των ἐφτά. Στο μεταξύ ο λόγος του Θεοῦ διαδινόταν. Ο αριθμός των μαθητῶν στην Ἱερουσαλήμ μεγάλωνε πολὺ. Ἀκόμη και ἱερεῖς πάρα πολλοὶ ἀποδέχονταν την πίστη.

Σχολιασμός

Η ἀποστολική περικοπή της Κυριακῆς των Μυροφόρων εἶναι εὐλημμένη ἀπὸ το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, ὅπως συμβαίνει σε ὅλη την περίοδο του Πεντηκοσταρίου. Σ' αὐτὴν γίνεται ἀναφορά για την ἐκλογή των ἐπτά διακόνων, ἀλλὰ μας δίνει συγχρόνως σημαντικὰ στοιχεῖα και πληροφορίες για τη ζωή των πρώτων χριστιανῶν, της πρώτης Ἐκκλησίας στην Ἱερουσαλήμ.

Η ἀποστολική περικοπή μας ἀναφέρει ὅτι τις μέρες, κατὰ τις οποίες οι Ἀπόστολοι ἀσκούσαν το ἀποστολικὸ ἔργο του ευαγγελισμοῦ, ο αριθμός των μαθητῶν αὐξανόταν σημαντικά. Δημιουργήθηκε ὅμως πρόβλημα ὅτι κατὰ την καθημερινή διανομή τροφίμων δεν λαμβανόταν η δέουσα πρόνοια για τις ελληνόφωνες χήρες ὅσο για τις εβραϊόφωνες.

Αὐτὸ το γεγονός μας δίνει και την πληροφορία ὅτι η σύνθεση της πρωτοχριστιανικῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖτο ἀπὸ μέλη προερχόμενα ἀπὸ Εβραίους της Ἱερουσαλήμ και των ἄλλων περιοχῶν της Παλαιστίνης, οι οποίοι ἦταν εβραϊόφωνοι, δηλαδή μιλούσαν εβραϊκά και ἀπὸ μέλη των εβραϊκῶν κοινοτήτων της διασποράς, οι οποίοι ἦταν ελληνόφωνοι. Εδῶ καταλαμβάνουμε και την

οικονομική διαφορά που υπήρχε μεταξύ των Εβραίων και των Ελληνιστών. Οι ελληνιστές ήταν πιο εύρωστοι οικονομικά και για το λόγο αυτό γινόταν η διάκριση μεταξύ των εβραιοφώνων και των ελληνοφώνων χηρών. Επειδή όμως οι ελληνόφωνοι Εβραίοι είχαν εγκατασταθεί στην Παλαιστίνη υφίσταντο και αυτοί τις συνέπειες του χαμηλότερου βιοτικού επιπέδου της περιοχής και γι' αυτό οι ελληνόφωνες χήρες είχαν ανάγκη στήριξης.

Ένα άλλο στοιχείο που βρίσκουμε σε αυτή την αποστολική περικοπή είναι η καθημερινή «διακονία». Αυτή η διακονία έγινε γνωστή ως «αγάπαι», δηλαδή το μοίρασμα των αγαθών μεταξύ των πιστών. Δεν πρόκειται απλώς για μια φιλανθρωπική πράξη αλλά είχε ως σκοπό την αύξηση και τη συνοχή του σώματος της Εκκλησίας.

Στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε για τη διανομή τροφίμων μεταξύ Εβραίων και Ελληνιστών οι Απόστολοι έδωσαν τη λύση «ουκ αρεστόν εστιν ημάς καταλείψαντας τον λόγον του Θεού διακονείν τραπέζαις. Επισκέψασθε ουν, αδελφοί, άνδρας εξ υμών μαρτυρουμένους επτά, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, ους καταστήσομεν επί της χρείας ταύτης• ημείς δε τη προσευχή και τη διακονία του λόγου προσκατερήσομεν. (Πράξ. 6:2-4). Δηλαδή, «Δεν είναι σωστό να αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεού και να ασχοληθούμε με διανομές τροφίμων. Φροντίστε, λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξετε από ανάμεσά σας επτά άνδρες με καλή φήμη, γεμάτους από τη σοφία του Αγίου Πνεύματος . Αυτούς θα ορίσουμε να κάνουν αυτό το έργο, και εμείς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή και στο έργο του κηρύγματος». Οι απόστολοι με αυτό τον τρόπο κάνουν διαχωρισμό και προβάλλουν διαβάθμιση των διακονημάτων εντός της εκκλησίας. Θεωρούν πιο σωστό αυτοί να ασχοληθούν με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου και την προσευχή. Αυτή είναι η αποστολή που τους είχε ανατεθεί από τον Κύριο με την εκλογή τους στο αποστολικό αξίωμα, να κηρύξουν το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη. Το έργο της διακονίας και της διανομής τροφίμων θα ανατεθεί σε άλλους, οι οποίοι όμως πρέπει να διακρίνονται για την καλή τους φήμη, τη σοφία τους και να είναι γεμάτοι από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Σοβαρό είναι λοιπόν το έργο τους, αφού απαιτεί να έχουν αυτά τα χαρίσματα. Επίσης βλέπουμε τους Αποστόλους μετά από προσευχή να βάζουν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των επτά για να τους μεταδοθεί η θεία χάρη. Έτσι το διακόνημα που ανέλαβαν οι επτά διάκονοι ήταν καρπός της θείας χάριτος.

Η εκλογή των επτά διακόνων έγινε με σκοπό να αντιμετωπισθούν πρακτικά ζητήματα, να διανέμουν τα αγαθά της εκκλησίας με δικαιοσύνη, ώστε να μην προκύπτουν αντιπαραθέσεις μεταξύ των πιστών. Με αυτήν την κίνησή τους οι απόστολοι έκαναν φανερό ότι και τα πρακτικά ζητήματα δεν είναι κατώτερης

σημασίας για την οργάνωση της ζωής της Εκκλησίας. Αν δεν γίνει σωστή διαχείριση των πρακτικών αυτών ζητημάτων, τότε θα προκύψουν μεγαλύτερα, πνευματικά προβλήματα. Επίσης η ιδιαίτερη σημασία που έδωσαν οι απόστολοι στην εκλογή των διακόνων φανερώνει πόσο σημαντική είναι για την Εκκλησία η σωστή επιλογή προσώπων. Γιατί και αυτοί που αναλαμβάνουν τη διαχείριση των πρακτικών ζητημάτων της Εκκλησίας πρέπει να είναι ακέραιοι και αξιόπιστοι, ενάρετοι και ταπεινοί. Δε σημαίνει ότι τα πρακτικά θέματα που προκύπτουν δεν χρειάζονται πνευματικά χαρίσματα για να επιλυθούν.

Σήμερα, μέσα στην Εκκλησία υπάρχουν άνθρωποι που διακονούν τα ιερά της έργα όπως και οι επτά διάκονοι. Εκτός από τους κληρικούς υπάρχουν και λαϊκοί όπως οι επίτροποι, οι ψάλτες, οι νεωκόροι, οι συνεργάτες στο κατηχητικό και φιλανθρωπικό έργο των ενοριών και Μητροπόλεων. Μπορεί όλοι αυτοί οι συνεργάτες να αναλαμβάνουν πρακτικά ζητήματα, τα οποία αφορούν τη ζωή της Εκκλησίας, πρέπει όμως όπως και οι επτά διάκονοι να έχουν πνευματικά χαρίσματα. Να ζητούν το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, να εργάζονται με πίστη και φόβο Θεού.